

Studnička

Nová Ves nad Žitavou

Spoznaj a navštív

Panna Mária Kráľovná

Pri príležitosti 100. výročia od vyhlásenia dogmy o Nepoškvrnenom Počatí Panny Márie pápež Pius XII. 1. novembra 1954 korunoval rímsky milostivý obraz v chráme Santa Maria Maggiore s názvom „Salus Populi Romani“. Zároveň ustanovil nový mariánsky sviatok Panny Márie Kráľovnej, ktorý sa dovtedy už niekoľko rokov slávil vo viacerých biskupstvách. Dátum sviatku ustanovil na 31. mája. V obnovenom kalendári sa liturgická spomienka na Pannu Máriu Kráľovnú slávi 22. augusta, osem dní po slávnosti Máriinho Nanebovzatia, aby sa tak zdôraznilo úzke spojenie medzi Máriinou kráľovskou hodnosťou a oslávením jej tela i duše v kráľovstve Božieho Syna. V tento deň si pripomíname, že Panna Mária porodila svetu Kráľa všetkých kráľov, toho, ktorého ani smrť nepremohla a ktorý je Kráľom celého vesmíru, Ježiša Krista, Božieho Syna. Panna Mária nikdy nebola pod vládou hriechu a satana, nemal nad ňou moc. Nazývame ju aj Kráľovnou anjelov a všetkých ľudí. Božiu Matku si uctieваме ako tú, ktorá za nás neprestajne oroduje a vyprosuje nám u Boha milosrdenstvo, vyslobodenie z otroctva a moci Zlého. Mária je Kráľovnou viac než ktorékoľvek iné stvorenie, a to kvôli povýšeniu jej duše a kvôli výnimočnosti darov, ktoré dostala od Boha. Neprestáva ľudstvu rozdávať z darov svojej lásky a horlivosti. Mária je Kráľovnou v službe Bohu a ľudstvu, je Kráľovnou lásky, ktorá prežíva darovanie seba samej Bohu, keď vstupuje do plánu spásy človeka, pomáha nám, je Kráľovnou práve v tom, že nás miluje a je nám na pomoci v každej našej potrebe, je našou sestrou a pokornou služobníčkou. Mária vykonáva svoju kráľovskú hodnosť v službe lásky tak, že bdie nad nami, svojimi deťmi: sme jej deti, ktoré sa na ňu obracajú v modlitbe, aby jej ďakovali, alebo ju požiadali o jej materskú ochranu a nebeskú pomoc - možno po tom, čo stratili cestu, sú zlomení bolesťou alebo trápením nad smutnými, strastiplnými udalosťami života. V pokoji aj v ťažkých chvíľach života sa obraciame na Máriu a jej orodovanie, aby nám od Syna vyprosila všetky milosti a milosrdenstvo potrebné na naše putovanie po cestách tohto sveta. Titul Kráľovná je teda titulom dôvery, radosti a lásky. Vieme, že tá, ktorá má v rukách osudy sveta, je dobrá, miluje nás a pomáha nám v našich ťažkostiach. Úcta k Panne Márii je dôležitou súčasťou duchovného života. Nezapúdajme sa na ňu s dôverou obracať v našich modlitbách. Mária určite neprestáva orodovať za nás u svojho Syna. Keď sa na ňu pozeráme, snažme sa napodobňovať jej vieru, jej bezvýhradné odovzdanie sa k dispozícii pre plán Božej lásky, jej štedré prijatie Ježiša. Naučme sa od Márie ako žiť. Mária je Kráľovnou neba, je blízka Bohu, ale je aj Matkou každého jedného z nás, miluje nás a počúva náš hlas.

S dôverou sa obracajme na túto našu dobrotivú Matku v každej našej potrebe.

30 rokov... Veľa či málo? Veľa v živote človeka, málo v histórii Cirkvi, ľudstva. Je to už 30 rokov, odkedy sa začal zveľaďovať náš pútnický areál, Pútnický areál Studnička, za obcou Nová Ves nad Žitavou. Od roku 1989 prešiel viacerými úpravami a zmenami. My, ktorí v jeho blízkosti žijeme, ktorí sa aktívne na zveľaďovaní podieľame, ktorí ho navštevujeme, vy, ktorí ho navštevujete, vidíme všetky úpravy „na vlastné oči“. Okolie prameňa a jaskynky sa rozšírilo, zmodernizovalo, prispôsobilo sláveniu sv. omší. Zdrojov informácií nie je veľa, no aj z toho mála sa dozvedáme fakty o vzniku tohto miesta. Či sú pravdivé alebo dôveryhodné, nám neprináleží hodnotiť. Našou jedinou istotou a hodnotou je ten najdôležitejší fakt, že prameň Studničky na tomto mieste vyviera, vyviera a azda bude vyvierať ešte dlhý čas. Nie je jednoduché písať o minulosti, pretože ľudia, ktorí so zveľaďovaním areálu začali a ktorí mali veľké plány, nás už predišli do večnosti, ich priatelia a nadšenci obnovy Púte na sviatok Panny Márie Kráľovnej s podporou správcov našej farnosti však v začatom diele nepoľavili, pokračujú ďalej, a tak si areál buduje svoju dôstojnosť a sakrálnosť. Každoročne na toto miesto putujú tisíce veriacich z blízkeho i vzdialenejšieho okolia.

Panna Mária si jednoducho vybrala príťažlivé miesto. A určite vedela, čo robí. Ľudia si k nej hľadajú cestu a nie je potrebné ich k tomu ani veľmi prehovárať. Pokoj, ticho, vôňa ihličia, šepot vetra, žblnkot vody, tóna košatých líp – to je miesto úcty Matky Božej. Počas celého roka chodia

veriaci z blízkeho i ďalekého okolia modliť sa, prosiť i ďakovať do areálu k jaskynke a na Krížovú cestu, osviežiť sa vodou z prameňa, oddýchnuť si i načerpať nové sily.

Studnička, pútnické miesto, ktoré takto ľudovo pomenovali veriaci, je vzdialená od obce 1200 m, nachádza sa na parcele Chrástočka v údolí toku Drevenica medzi obcami Nová Ves nad Žitavou a Veľké Chyndice. Nad Studničkou je postavená kaplnka. Veriaci – ctitelia Panny Márie - si na tomto mieste uctievať našu Nebeskú Matku, modlia sa, prosia

o pomoc a ďakujú za vyslyšanie počas celého roka, no najmä v auguste, keď sa na tomto pútnickom mieste koná Púť k Panne Márii Kráľovnej.

O Studničke sa tradujú viaceré legendy. Jedna z nich hovorí o tom, že roku Pána 1860 sa zo svahu nad potokom začal vylievať pramienok priezračnej vody. Dedinský pastier oviec často tieto končiny navštevoval kvôli dobrým pasienkom. Do košiaru na majeri odchádzal po starom kamennom moste. Po zvonení z Kostola sv. Tomáša, stojaceho oproti na kopci, a po modlitbe Anjel Pána pastier začal obedovať, lebo chlapec z majera mu

práve priniesol požíveň. Pastier bol zahľadený smerom k úbočiu, a tak sa ho chlapec spýtal, prečo sa na to miesto tak dlho pozerá. Odpovedal mu, že vidí postavu panny v bielom rúchu a v náručí má dieťa. V druhej ruke drží paličku a dotýka sa ňou zeme. O nejakú chvíľu podišiel pastier k miestu, na ktoré pozeral a z prameňa tiekol výdatný prúd čistej vody. Pole nad prameňom obrábali tak ako roky predtým, prameň im však prekážal v prístupe od potoka. Nohami sa snažili udupať zeminu okolo prameňa, no nedarilo sa im. Podľa ústneho podania nohy im po čase začali puchnúť a bolieť. Ďalšia legenda spomína tiež pastiera, ktorému sa na tomto mieste v roku 1874, vraj niekedy v dňoch od 20. do 22. augusta, zjavila Panna Mária, a preto sa toto miesto stalo posvätným pre našu obec i okolie. Iná legenda rozpráva príbeh o pozemku, na ktorom sa Studnička nachádza a ktorý patril Ide Záhorskej. Pretože tu stále vyvierala voda, Ida ju nohami zašľapávala a zahadzovala zeminou. Po určitom čase sa jej na nohách vytvorili rany, ktoré sa nedali vyliečiť. Údajne preto, že táto voda je Božím darom. Miesto sa stalo posvätným, začínajú sa konať procesie a ľudia sa prichádzajú modliť.

Po týchto udalostiach dedičania postavili vedľa prameňa drevený stĺp a umiestnili naň sošku Panny Márie. Malú kaplnku nad prameňom postavili farníci s dp. farárom Viktorom Molnárom, umiestnili

do nej sošku Panny Márie z dreveného stĺpa. (Dp. Viktor Molnár pôsobil vo svojej rodnej obci, v Novej Vsi nad Žitavou, ako emeritný kňaz, bol však pre veriacich požehnaním, pretože slúžil každý deň sv. omše, zaviedol prvé piatky, zaopatroval chorých, takže nemuseli chodiť na faru do Tesárskeho Mlyniara, pod správu ktorej obec patrila. Farnosť Nová Ves nad Žitavou s filiálkou Slepčany vzniká až 1. mája 1967.) Po skončení 1. sv. vojny sa postupne vracali vojaci z ruského zajatia. Jakub Remiš zasadil pri prameni tri mladé lipy a jeden javor ako prejav vďaky za šťastlivý návrat. Tieto stromy sa týčia v blízkosti kaplnky do dnešných čias a majú mohutnú korunu. V období trvania Slovenského štátu (po r. 1938) miestny obyvateľ Pavol Horička s rodinou vysadil aleju tují po oboch stranách vstupnej cestičky k prameňu. Nad prameňom bola z kamenných kvádrov vymurovaná klenba a vo výške 150 cm umiestnená na podstavec socha Panny Márie. Prvú klenbovú jaskynku postavil s podporou veriacich od 20. júla do 9. septembra 1956 Jozef Studený ml. (Gerajov) - rodák, bývajúcí v Giraltovciach, nahradila drevený stĺp so soškou Panny Márie. 9. septembra 1956, v nedeľu, sa konala ku Studničke Panny Márie púť a posviacka jaskynky. Po čase vytvoril novú klenbu Ján Kováč (Šandorov). Púte sa konali až do roku 1971, s výnimkou rokov 1959 a 1968 (púť pripravovali na 25. augusta, ale vstup vojsk Varšavskej zmluvy jej konaniu zabránil), keď sa konali pri kostole a od roku 1972 už „len“ pri kostole. Veriaci v skupinkách alebo individuálne naďalej tajne navštevovali Studničku. Totalitný režim robil prekážky, zakázal organizovať púte k Studničke, robil všetko preto, aby toto pútnické miesto zaniklo. Ono však nezaniklo, je pravda, iba živorilo a veriaci si organizovali tajné púte a mariánske pobožnosti, no snažili sa ho i primerane udržiavať, aj keď nesmeli vykonávať žiadne opravy i úpravy. Až po zániku režimu, ktorý neprial slobodnému vierovyznaniu, začalo po roku 1989 nové oživenie celého areálu.

Skupina chlapov z obce začala dobrovoľne, s nadšením a obetavosťou pripravovať Mariánsku púť v areáli Studnička. V čase dvoch týždňov urobili množstvo práce. Vybudovali pódium, jeho prekrytie, panelovú cestu, vykonali rôzne terénne a kvetinové úpravy. Rok 1990 bol pre veriacich veľkým sviatkom, na ktorý sa nezabúda. Púť k Panne Márii Kráľovnej bola v Novej Vsi nad Žitavou obnovená! Prvá púť s procesiou od kostola po Nežnej revolúcii sa vydarila a mala svoj ohlas u veriacich i neprajníkov, a tak sa partia nadšencov rozhodla organizovať púť aj v nasle-

dujúcom roku a ešte dôslednejšie. Už v roku **1991** rozšírili pódium, urobili symbolickú vstupnú bránu, vymurovali múr okolo jaskynky, postavili vysoký drevený kríž s trňovou korunou na ľavej strane od prístupovej cesty a vykonali terénne úpravy okolo neho, zakúpili agregát na výrobu elektriny, urobili dôstojnú výzdobu areálu kostola, Studničky i po celej dĺžke cesty vedúcej od kostola ku Studničke. Keďže pôvodná socha z jaskynky bola v januári 1991 odcudzená, bolo potrebné zakúpiť novú, požehnal ju Mons. Vladimír Filo, pomocný biskup Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy.

Rok **1992** priniesol zavedenie elektrickej prípojky do areálu, terénne úpravy vstupnej časti areálu, postavenie vlajkoslávy, kovového skladu, inštaláciu lavičiek, výsadbu stromčekov. V blízkosti cesty vedúcej od obce na Studničku bola umiestnená socha na podstavci, žiaľ, niekto ju odcudzil, a tak je na jej mieste kríž. Muži, ktorí pripravovali púť, neboli organizovanou skupinou, používali pomenovanie pracovná skupina. Pociťovali potrebu byť organizáciou s vlastným účtom na zabezpečenie finančných prostriedkov určených na výstavbu pútnického areálu i na organizáciu púte, s vlast-

ným štatútom a právnou subjektivitou. Na návrh Jozefa Kleinera a po vzájomnej dohode sa muži rozhodli založiť spolok, ktorý nazvali Mariánska púť. Ustanovujúca schôdza sa konala v októbri 1992, od roku 1993 bol spolok registrovaný Ministerstvom vnútra SR a boli schválené jeho stanovy. Zmyslom činnosti spolku bolo a do dnešných dní aj je údržba a budovanie pútnického areálu, organizačné zabezpečenie púte, cirkevno-kultúrne a charitatívne aktivity.

Výstavba Krížovej cesty v priestranstve oproti drevenému krížu na ľavej strane od vstupu do areálu, medzi potokom Drevenica a umelým kanálom do rybníka, sa realizovala v roku **1993**. Za štyri mesiace sa zaburinená pôda zmenila na pekný areál. Pokračovalo sa v terénnych úpravách, vo výsadbe kvetov, stromčekov, kosení, hrabaní, polievaní po celý rok. Výstavba Krížovej cesty zahŕňala zemné práce v celom areáli, úpravu terénu na rovinu, hlavne od potokov, výstavbu jednotlivých zastavení (betónové základy, stavba z kameňa), zabezpečenie, lakovanie a osadenie krížov, zabezpečenie a osadenie plastík a textových tabúľ, vybudovanie chodníkov a vymurovanie obrubníkov. Krížovú cestu požehnal p. dekan Vincent Máder, správca farnosti Nová Ves nad Žitavou. V tomto roku sa realizovalo aj prvé osvetlenie areálu Studničky, uloženie obkladu oltára pod jaskynkou, vybudovanie malého pódia pod jaskynkou a položenie dlažby. V priestranstve pred krížom bolo vytvorené betónové pódium a dlažba. Zakúpil sa nový obetný stôl, stoličky, sedačky, prenosný zosilňovač a mikrofóny.

Aj rok **1994** bol veľmi činorodý, vyžadoval si veľa fyzických síl a úsilia. Drevené pódium pred jaskynkou bolo nahradené betónovým pódium s rozvodmi ozvučenia a elektriny pokrytým dlažbou. Elektrický prúd

bol zavedený aj do ďalších priestorov areálu. Vedľa betónovej prístupovej cesty a potoka, pri križi a sklade bolo inštalované osvetlenie. Vybudovaný bol drevený sklad (dnes sakristia) a pódium pre hudbu.

Hoci rok **1995** nepriniesol realizáciu žiadnej veľkej stavby, vykonávala sa celková úprava areálu. Výsledkom tejto práce bola krásna výzdoba, čistota a poriadok počas púte, čo samotní pútnici obdivovali a mnohí hovorili, že neveria vlastným očiam. Vysadili sa ďalšie stromčeky a kríky, kríže na zastaveniach Krížovej cesty boli natreté hnedou farbou, pribudli lavičky, stĺpy osvetlenia, vybudoval sa most cez kanál pre nákladné autá, zaviedla sa elektrina a osvetlenie ku kovovým skladom.

Potešujúcim faktorom i zadosťučinním zároveň bolo zaradenie Studničky medzi pútnické miesta Slovenska ako jediný pútnický areál zasvätený Panne Márii Kráľovnej. Stalo sa

tak v roku **1996**. Pracovitých členov spolku Mariánska púť i dobrovoľníkov nepotešila v tomto roku povodeň, ktorá zasiahla areál pútnického miesta.

Radosť priniesol rok **1999**, pretože v areáli bola inštalovaná Socha Panny Márie Kráľovnej. Zakúpená bola zo zbierok veriacich a návštevníkov pútnického areálu. Jej autorom je majster Jozef Šíma zo Žiliny a vytvorená bola podľa fotografie sošky Panny Márie Kráľovnej, ktorá bola odcudzená z Kostola sv. Tomáša Becketa. Je umiestnená v pravej časti areálu na vysokom podstavci, pozlátená a na povrchu glazovaná živými svietiacimi farbami. Doslova žiari nad celým pútnickým areálom. Socha je krásnym prejavom vzťahu a lásky veriacich k Panne Márii Kráľovnej. Požehnal ju Mons. Štefan Vrablec, pomocný biskup Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy. Po takmer 10 rokoch brigádnickej činnosti a zveľaďovania areálu veriacimi bolo pútnické miesto vytvorené zo 4 častí: Studnička s jaskynkou, Krížová cesta, Socha Panny Márie Kráľovnej s okolitým priestranstvom, hospodársko–preádzková časť.

Pútnický areál Studnič-
ka sa v novom tisícročí
stal významným miestom
stredoeurópskej pútnickej
cesty od Czenstochovej
po Mariazell, ale i význam-
ným miestom života našej
obce. Či už si nabrat' vodu
z prameňa mimoriadnej
kvality, alebo si v tichu
krásneho prostredia od-
počinúť, prípadne vzniesť

svoje prosby, radosti i starosti k Matke Márii. K jaskynke bol v roku **2004** vybudovaný prístupový chodník zo zámkovej dlažby, prístrešok pred jaskynkou bol obložený drevom. Zmenou hraníc slovenských diecéz je naša farnosť od roku **2008** začlenená do Nitrianskej diecézy, a tak v tomto roku prichádza ako celebrant hlavnej sv. omše púte Mons. Viliam Judák, nitriansky diecézny biskup. V rokoch **2010** a **2013** bol celý pútnický areál zaplavený vodou z potoka Drevenica. Sklady, lúka, Krížová cesta, to všetko tvorilo jedno veľké jazero. Škody spôsobené záplavami boli síce vyčíslené, ale neobsiahli námahu a prácu znovu dať všetko do takého stavu, aby sa zachránil dlhými rokmi nadobudnutý majetok potrebný na údržbu areálu a prípravu púte, aby sa opäť zveľadil pútnický areál. Po záplavách zostalo veľa bahna a nečistoty. V roku 2010 navyše odtrhol strechu skladu silný vietor a dážď poškodil veci uložené v sklade. Bolo to len dva týždne pred konaním púte. Priamy prenos nedeľnej sv. omše počas púte Slovenská televízia odvysielala v roku **2012**, omšu celebroidal Mons. Viliam Judák, nitriansky diecézny biskup.

Podľa odborného odporúčania bola v roku **2014** zrekonštruovaná technológia na odber vody z prameňa a jej následný výpusť. V tomto roku sa stáva správcom farnosti dp. Lubor Gál. Vďaka jeho iniciatíve Studnička dostáva „novú podobu“. Pod nové lavičky bola rozložená kamenná drť, rekonštrukciou prešla jaskynka, je v nej inštalované osvetlenie, má nový prístrešok a vedľa jaskynky sú uložené gabiónové koše, socha Panny Márie v jaskynke bola nahradená novou, jej autorom je Ján Chovan. V areáli sú umiestnené nové informačné tabule, odstránený bol drevený altán, zrenovovaná bola aj vstupná „brána“. V roku **2016** Mons. Viliam Judák, nitriansky diecézny biskup, vykonal slávnostný obrad požehnania Studničky, a tak sa v priestoroch pútnického areálu môžu vysluho-

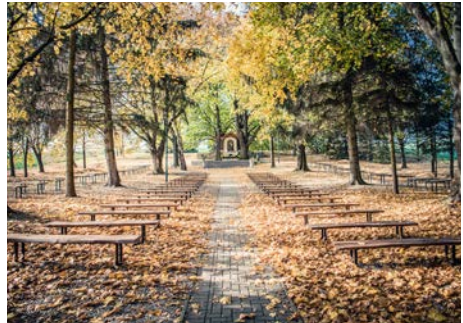
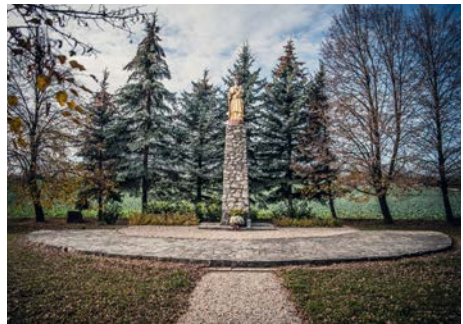

vať sviatosti, pútnické miesto sa tak stalo sakrálnym, o čom svedčí Pamätná listina, ktorú nám pri tejto príležitosti odovzdal.

Brigádnická činnosť a zveľaďovanie areálu pokračovali aj v roku 2017. Na Studničke boli uložené ďalšie gabiónové koše, a to v priestranstve okolo výpustu vody, upravili sa prístupové schody k výpustu, nainštalovali nové lavičky a pod nimi kamenná drť, vyčistené a ob-

novené boli aj črepníky v celom pútnickom areáli, do črepníkov boli vysadené nové tujky. Kedysi sa na púte putovalo „po vlastných“, dnes prichádzajú pútnici pohodlnejšie, na štyroch kolesách, a tak vznikla potreba vybudovania parkoviska. Tento cieľ bol naplnený v roku 2018, keď bolo vytvorené parkovisko – trávnatá plocha - vedľa Drevenice. Občianske združenie Mariánska púť sa transformovalo na združenie podporujúce duchovný a kultúrny život v celej farnosti s názvom Pútnický spolok. Drevený kríž na začiatku Krížovej cesty bol vymenený za kríž, ktorý sa desaťročia týčil na našom farskom kostole – Kostole sv. Tomáša Becketa v Novej Vsi nad Žitavou.

Vstupná plocha bola v roku 2019 spevnená zámkovou dlažbou. Väčšia časť areálu bola majetkovo vysporiadaná. Priamy prenos z nedeľnej sv. omše počas Púte k Panne Márii Kráľovnej odvysielala TV LUX. Obrovskou ochotou veriacich, s vypätím fyzických síl počas tisícok hodín brigád i dobrovoľnej činnosti, bez nároku na odmenu, z malého skromného miesta vyrástol moderný pútnický areál. Je oázou pokoja nielen pre veriacich... Pútnický areál Studnička v súčasnosti ponúka ti-cho na modlitbu, rozjímanie, po-božnosť Križovej cesty, možnosť zapáliť sviečku, ovlaženie vodou z prameňa, vysluhovanie sviatosti manželstva, sväté omše i hudobné koncerty v mesiacoch júl a august, v auguste i našu **Púť k Panne Márii Kráľovnej**.

Význam púte má rozmer duchovný i spoločenský, v súčasnosti aj misijný. Veď dnes zvlášť viac ako inokedy, keď informačné technológie, médiá, výdobytky vedy a materiálne vymoženosti prinášajú do našich životov nielen užitočné informácie, ale i množstvo zvrátenosti, násilia, voľnosti bez zábran, má kresťanská morálka obzvlášť veľký význam pre ľudstvo. Každá spoločnosť ľudí sa musí riadiť nejakými hodnotami, inak to vedie k správaniu, ktoré je neľudské – vojny, vraždy, násilie, ponížovanie dôstojnosti, obohacovanie sa na úkor iných. Ten, kto prichádza na púť, nikdy neoľutuje. Rozmer lásky a pokoja tohto miesta je nezmerateľný.

Každý pútnik, ktorý s otvoreným srdcom príde a vkročí do tohto prírodného Božieho chrámu, odchádza duchovne občerstvený, posilnený vnútorným predsavzatím byť milším, láskavejším, usmiatejším a lepším k svojmu bratovi, sestre, rodičom, susedom, deťom, spolupracovníkom i neznámym... Čo, kto, prečo... to tak usmerňuje, že všetci odchádzajú po skončení púte s úsmevom na tvári? Láska našej Nebeskej Matky a nekonečné milo-

srdenstvo nášho Pána – to je najaktuálnejšia odpoveď. Uháňaní existenčnými starosťami o seba, o svoju rodinu, ďalšie dni zistíme, že hodnoty, ktoré staviame ako prioritné, sú zrazu v rebríčku dôležitosti akosi nepodstatné. Čo vyváži láskavý úsmev matky, rozžiarené oči detí, letmé pohladenie milovanej osoby? Nič nevyváži pokoj duše. Tu, na týchto miestach ticha a zároveň oslavy Božej majestátnosti nachádzame zrazu seba samých. Prichádzame k Márii, k žriedlu lásky, pokoja a milosrdenstva, prosíme o ochranu pred všetkou zlobou, nenávisťou, lakomstvom, povýšenosťou, egoizmom.

Z novodobej histórie Studničky

Podujatia na Studničke od roku 1990: pri-mičné omše, sv. omše na sviatok Panny Márie Pomocnice kresťanov (24. máj) a Narodenia Panny Márie (8. september), sv. omše pri príležitosti Prvej písomnej zmienky o obci Nová Ves nad Žitavou, Fatimské soboty, mládežnícke

večery, nedeľné sv. omše, Krížové cesty, Leto na Studničke (hudobné koncerty), púte detí, sv. omša v maďarskom jazyku počas pútnických dní, sväté omše na priestranstve pred krížom alebo sochou Panny Márie Kráľovnej, Púť detí a mládeže, pre deti z detských domovov, pre deti a mládež telesne a mentálne postihnutých, litánie, Večeradlo s Pannou Máriou, Pobožnosť ruženca, programy detí, mládežnícke večery, sviečkové sprievody. Celebranti nedeľných svätých omší počas púti: Mons. Ján Sokol, arcibiskup, biskupi: Mons. Dominik Tóth, Mons. Dominik Hrušovský, Mons. František Rábek, Mons. Štefan Vrablec, Mons. Stanislav Zvolenský, Mons. Tomáš Galis, Mons. Viliam Judák, Mons. Stanislav Stolárik, Mons. Vladimír Filo, Mons. Andrej Imrich.

O tom, že voda z prameňa má liečivé a blahodarné účinky svedčia ďakovné tabuľky, ktoré boli umiestnené vedľa jaskynky. V súčasnosti nie sú inštalované, v areáli je naplánované vybudovanie steny s možnosťou umiestniť na ňom takúto tabuľku. Zároveň na nej budú umiestnené aj všetky pôvodné.

Za materiálnu a finančnú pomoc ďakujeme: Obci Nová Ves nad Žitavou, Ministerstvu kultúry SR, Nitrianskemu samosprávnemu kraju, PD Agrokombinát Nová Ves nad Žitavou, Slovenskému priemyslu kameňa Levice, firmám: Rehtys spol. s r.o. Bratislava, GO-HYDRAULIKA s. r. o. Slepčany, Mgr. Miloslav Horička – stolárstvo Anoverd Beladice, Vion, a. s. Zlaté Moravce, Stanislav Orovnický VODOSTAV Nitra, Venda stav, s. r. o. Nitra, Česato, s. r. o. kameňolom Rybník nad Hronom, Triticum s. r. o. Vráble, veriacim z obcí Nová Ves nad Žitavou a Slepčany, pútnikom a návštevníkom areálu.

Zdroje informácií: Kronika farnosti Nová Ves nad Žitavou, Kronika obce Nová Ves nad Žitavou, kniha: Nová Ves nad Žitavou od Jozefa a Luboša Trubíniových, písomné záznamy Jozefa Kleinerja a Ondreja Kováča.

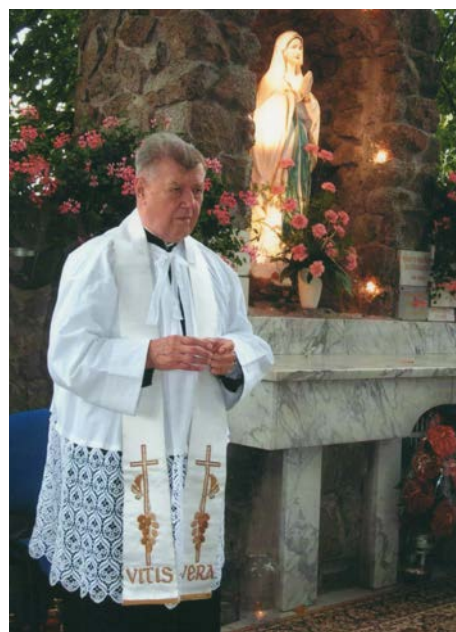
Za poskytnutie fotografií ďakujeme: Anne Kleinerovej, Marte a Jurajovi Dankovým, Jozefovi a Andrejovi Drienovským, Šimonovi Halásovi, Martine Kurkinovej, farnosti Nová Ves nad Žitavou a Pútnickému spolku.

Dejiny ľudskej spoločnosti sú vždy osudmi a konkrétnymi činmi reálnych ľudí. Po Nežnej revolúcii obnovenie, rozvoj a nevýslovné nadšenie pre budovanie symbolu lásky k Nebeskej Matke - pútnického areálu Studnička v Novej Vsi nad Žitavou bolo pre skupinu mužov z obce srdcovou záležitosťou. Každá skupina potrebuje mať svojho veliteľa, šéfa, organizátora, riaditeľa - vodcu - nositeľa myšlienok a cieľov. Ak sme v histórii Studičky spomenuli meno **Jozef Kleiner**, spomenuli sme človeka, ktorý daroval svoje organizačné schopnosti, svoj čas, svoje vedomosti a schopnosti, svoje zdravie, svoj zápal a lásku k Nebeskej Matke na budovanie a rozvoj nielen Pútnického areálu, ale i celého nášho novianskeho kresťanského spoločenstva. Stál až po svoj odchod do večnosti pri všetkých aktivitách ako organizačný vodca. S úctou a láskou na neho spomíname.

Ondrej Kováč, *štatutárny zástupca OZ Pútnický spolok*

Fotospomienky

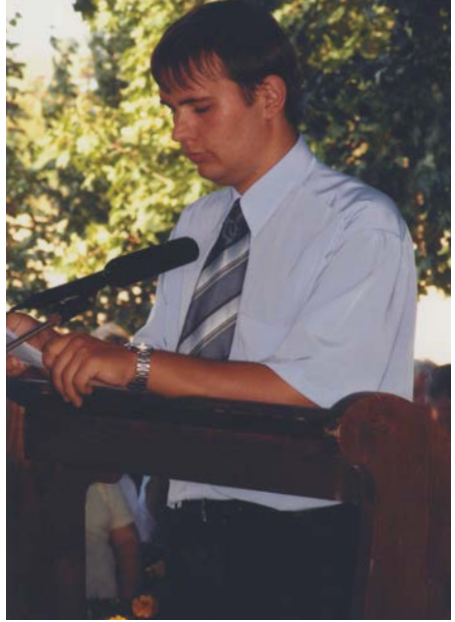

Pútnický spolok Nová Ves nad Žitavou

Zostavila a spracovala: Eva Koprdová

PAMÄTNÁ LISTINA

na slávnostný obrad požehnania

AREÁLU STUDNIČKA V NOVEJ VSI NAD ŽITAVOU

S vdáčnosťou Pánu Bohu liturgické obrady
požehnania vykonal
dňa 21. augusta roku Pána 2016
nitriansky biskup
Mons. Viliam Judák

Ďakujeme všetkým, ktorí prispeli duchovnými
a materiálnymi dobrami.

☛ Mons. Viliam Judák
nitriansky biskup

Ing. Ondrej Kováč
predseda pútnického spolku

Vdp. Ľubor Gál
správca farnosti

Prot. n. 797/2016

**„Realizované s finančnou podporou
Nitrianskeho samosprávneho kraja“**

